

der kommer Balancer, vil det være umuligt at faae Stillingerne besatte. Jeg kan give Afstald paa at faae ordnet Overbestyrelses-spørgsmaalet ved denne Lov, og derfor har jeg intet Vædringsforslag stillet hertil, og derfor maa jeg tilraade at forkaste det Vædringsforslag, de ærede Medlemmer have stillet, da det iøvrigt baade er meningsløst, fordi de tale om at tage Postvæsenet bort fra et Departement, hvor det ikke henhører, og tillige realiter betyder noget ganske Andet, end de ærede Medlemmer tro, idet de ere komne til at foreslaa et Postdepartement, medens de have troet at foreslaa et Generaldirektorat, der ikke har Noget med Ministeriet at gjøre. Jeg kan give Afstald paa at faae det ind paa Loven, og jeg kan blive staaende ved Afgjørelsen fra 2den Behandling, saa at Overbestyrelses-spørgsmaalet kommer til at hvile indtil videre, skjøndt det generer mig. Jeg kan gjøre det, fordi jeg meget nødig vil, at Overbestyrelses-spørgsmaalet, der ligger os imellem nu og fremdeles vil komme til at ligge os imellem, skal være en Hindring for Gjennemførelsen af Postvæsenets særlige Lønningslov. Derfor siger jeg: Bliv staaende ved Afgjørelsen ved 2den Behandling, og lad os se, om vi kunne gjøre Skridt til at enes om Lønningerne ved det praktiske Postvæsen. Det tror jeg, vil være det eneste junde Standpunkt at indtage i denne Sag. Da Thinget maaste ved en Tilfældighed kom til at forkaste alle Forslagene ved 2den Behandling og mente, at intet var fyldestgjørende, tilraader jeg at blive staaende derved. Skjøndt det generer i visse Maader, ser jeg heller det, end jeg vil genere Lovens Gjennemførelse, hvis der i det Hele taget skulde være Haab derom, ved at fjæbles om Oprettelsen af et Generalpostdirektorat. Jeg anser det ikke forsvareligt fra min Side at ville hævde det Standpunkt, at det skal ordnes nu. Jeg kan give Afstald paa Ordningen heraf, men jeg kan ganske sikkert ikke modtage Lønningsloven, som den foreligger, fordi det ærede Udvalg ikke har villet gaa et Fjed fremad. Jeg har gjort Dem et Minimumstilbud, og til min største Forbavselse have de ikke villet modtage det; jeg er gaaet under Toldvæsenets Lønningslov selv paa fixerede Punkter, og det maatte man kunne enes om endnu. Men tager man dette Spørgsmaal om Overbestyrelsen op, tror jeg, at Udfigterne til Enighed blive mindre. Men, som sagt, det ærede Udvalgs Forslag er for Udvalget selv ubrugeligt, da det betyder noget ganske Andet, end De have ment, og derfor antager jeg, at Thinget vil være enigt med mig om, at det bør forkastes.

B. Solm: Det kan ikke falde mig ind at gaa ind paa Enkeltighederne overfor den ærede Minister, det overlader jeg til den ærede Ordfører, men der fremkom enkelte Sætninger fra den ærede Minister, som i høi Grad overraskede mig. Jeg synes, at den ærede Minister gaar ud fra, at hver Gang vi skulle have en Lønningsrevision, skal man ogsaa have Lønningsforbedring. Jeg indrømmer, at dersom der er noget Sted, hvor der skal finde Lønningsforbedringer Sted, er det her overfor Postvæsenet, men det har Udvalget ogsaa vist, lige fra den ene Ende til den anden. Det er ikke ubetydeligt forhøiede Beløb, Udvalget her har indstillet til Thinget. Det er det Meste, man nogen- sinde har gjort, og maaste langt mere, end man vil faae Tak for, naar man kommer ud til Stattholderne, som i de senere Aar have døiet meget med at holde Balance. Men man har fundet her, at eftersom Postvæsenets Udvikling tog til, maatte det være en Nødvendighed ogsaa at give noget Lønningsstillæg; thi som Indtægten er, om jeg maaste maa sige saa, udføres ogsaa Arbejdet. Men Hovedsætningen i den ærede Ministers Foredrag var, at man intet Hensyn har taget til hans Smødekommehed. Jeg vilde gjerne spørge den ærede Minister, hvor hans Smødekommehed er henne; jeg har ikke været i Stand til at finde den. Den ærede Minister kan være forvisset om, at det, der er indbragt her i Thinget, er ikke gjort i et eller to Møder, det er et rent Kompromis, og vi have arbejdet i meget lang Tid for at komme til en saadan Overenskomst, saa jeg er noget bange for, at vi, dersom det bliver flaaet i Stykker, ikke skulle faae noget saa Godt frem igjen næste Gang. Vi have strakt os saa langt, som det er muligt overfor disse Spørgsmaal, og jeg vilde meget beklage, om man ikke skulde kunne faae denne Lov gennemført. Dernæst udtalte den ærede Minister — saa vidt jeg hørte — at han kunde ikke paa nogen Maade gaa ind paa en Postlønningslov, som var under Toldvæsenets Lønningslov. Det tror jeg er en Feiltagelse fra den ærede Ministers Side; i alt Fald have vi søgt, saa vidt det var muligt, at stille, om jeg maa kalde det saa, de underordnede Embedsmænd lige med Toldvæsenets. (Indenrigsministeren: Nei!). (Thorup: Ministeren siger Nei, men de ere stillede bedre). Man siger: bedre, og det var ogsaa det, jeg vilde sige. Jeg er ikke ganske sikker paa, om jeg tør sige, hvad der er passeret i Udvalget, men jeg vil dog sige, at vi vare gaaede fra vor Side til 1,000 Kr. og 1,600 Kr., og det var af Hensyn til den ærede Minister, at vi gik ned til 900 Kr. og